

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Apostata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

Sacerdotale, Flagellum dæmonum, Fustis dæmonum, & alii libri de hujusmodi materia tractantes, modò sint approbati ab Ecclesia. imò circa hoc potest Episcopus multa limitare, & ordinare, ut exorcismi fiant per personas approbatas, Nav. *conf. 6. de offi. deleg.*

Octavò, vexatio hominis à dæmone potius in plenilunio, & observationibus stellarum solet evenire, quam aliàs. D. Thom. *p. 1. q. 115. art. 5. ad secundum argum. vide tract. de Fuste dæmonum, cap. 18.*

Nonò, ex vexatione, molestia, & maleficio potius dæmon cruciatur, quàm aliquid boni, vel quietis percipiat, licet ille dicat oppositum, ad deludendum ignorantes, vel sacerdotes exorcizantes, Malle. *malef. q. 18. f. 131. ratio est; quia fert secum pœnas, sicut leprâ leprosus.*

Decimò, decipiuntur etiam aliqui credentes quòd sint animæ defunctorum, quòd illi falsò astruunt, & nominant; sed revera sunt dæmones, & illi qui destinati erant particulariter ad tentandum illum mortuum, cujus animam ipse obsessus, sive dæmon fingit esse. Bart. Sibilla *in tract. pere.* sicut enim cuilibet homini datur unus Angelus ad custodiam, ita adest unus dæmon ad tentationem, ut patet ex Doctor. vulgatis. vide *tract. de Fuste dæmonum c. 3. & c. 4. & c. 1. juxta finem.* Sibilla *loc. cit. q. 6. c. 3. decis.*

Undecimò, cum dicitur dæmonem intrare cor, vel corpus alicujus, non credas intrare in animam, quia hoc solùm potest Deus. Sibil. *loc. cit. q. 4.* D. Aug. *de Eccles. dog. c. 50.* ita cum dicitur intrare corpus, non intelligitur, quòd intret in

partem aliquam vitalem, sed in humores, vel excrementa, idem Sibil. *loc. cit. quest. 2.*

APOSTATA.

PRimò, apostata triplex, à fide, ab ordine, & à religione, vide Sylvest. *in ver. apostata.* sed primò à fide, qui & renegati vocantur, quomodo possint absolvi, vide *inferius, in ver. casus, in quib. & c. in ver. apostata, & in ver. renegati.*

Secundò, apostata à religione quomodo audiatur, vide *in ver. professio & Bullam Sixti V. in apostatas tam activè, quàm passivè, & est excommunicatus, cap. 2. ne cler. vel monach. lib. 6. Abb. in c. consultationi. n. 2. de apost. & in c. 1. n. 2. & 3.*

Tertiò, an sit habilis ad beneficia obtinenda. Vide Rebuf. *pract. ben. tit. de dispens. cum reg. sac. n. 43. & infra,* adde quòd etiam invenitur apostasia perfidia, *const. regni. exordies, apostatantes, de apostat. ubi optimè Iser. loquitur de apostasia inobedientiæ.*

Quartò, apostatarum pœnas, vide *in Bull. Paul. III. quest. 29.* ubi postquam moniti fuerint receptatores eorum ab ordinariis, sub quibus moram trahunt, & non destiterint, sunt excommunicati ipso jure, & si jus fuerit patronatus, patroni privantur jure presentandi pro illa vice, nec possunt transire ad parem, vel actiorem religionem.

B O N A.

PRimò, Bona census, jurisdictiones, redditus, fructus, de quibus fit mentio *sess. 22. c. 11. Concil. Trident. contra*

F

occu-